

Csanáros, 1918. január 9. – Budapest, 2007. november 17.

Parasztcsaládban született, apja földműves és cipész volt. Az érettségi vizsga után, 1936-ban Kolozsvárott jogi tanulmányokba kezdett, eljutott az abszolutóriumig. Joghallgatóként lett a romániai kommunista párt tagja, majd belépett a Magyar Dolgozók Szövetségébe. 1939-től a romániai ifjúkommunisták erdélyi tartományi titkára. Az 1940. augusztusi második bécsi döntést követően a Kommunista Ifjúság Magyarországi Szövetsége észak-erdélyi titkára. 1940-ben, Romániában vizsgálati fogságba került. 1941-ben a magyar hatóságok letartóztatása elől Budapestre utazott, de 1942-ben elfogták és nyolc év fegyházra ítélték. 1942 őszétől a Margit körüti fegyházban raboskodott, 1944. decemberben megszökött és csatlakozott a kőbányai partizáncsoporthoz. 1945. januárban a Magyar Kommunista Párt Budapest IX. kerületi titkára lett, egyúttal a ferencvárosi nemzeti bizottság tagja volt. 1945. november 4-én az MKP országos listáján pótképviselő lett. 1945-től a kommunista párt egyik vezető ifjúságpolitikusa volt, részt vett a Demokratikus Ifjúsági Világszövetség londoni alapító találkozásán is. 1946. januártól a Magyar Demokratikus Ifjúsági szövetség, később a Magyar Ifjúság Országos Tanácsa főtitkára volt. 1946. október 1-jétől az MKP/MDP Központi vezetőségének tagja. 1947. augusztus 31-én az MKP országos listájáról jutott be a törvényhozásba; 1958. szeptember 26-ig országgyűlési képviselő volt, 1949. május 15-étől mandátumát a Magyar Függetlenségi Népfront országos, majd Veszprém megyei listájáról szerezte. 1948. márciustól 1949. novemberig a Magyar Ifjúság Népi Szövetsége elnöke volt. 1949. februártól a Magyar Függetlenségi Népfront Országos Tanácsának elnökségi tagja, a II. Világifjúsági Találkozó egyik szervezője. 1950. áprilisban az MDP Pest Megyei Bizottságának első titkára lett. 1950 őszétől az SZKP Központi Bizottságának moszkvai főiskoláján tanult. Hazatérése után az államigazgatásban dolgozott, 1952 őszétől 1956. februárig a Népművelési Minisztériumban miniszterhelyettes volt. 1956-ban a szegedi József Attila Tudományegyetemen fejezte be jogi tanulmányait. 1956. február 8-ától megválasztott legfőbb ügyészként ő felügyelte a politikai elítéltek rehabilitációjának és a börtönökből való kiengedésének folyamatát. 1956. október végén a fővárost elhagyta, a tököli szovjet katonai bázisra ment. November 4. után tért vissza Budapestre, ahol november 26-án felmentették legfőbb ügyészi tisztségéből és román nyelvtudását hasznosítva Romániába küldték az ottani kormány segítségére, a Magyarországra küldendő segélyek és adományok ügyében. 1957. májusban kinevezték a Kossuth Könyvkiadó igazgatóhelyettesévé, 1982. decemberben lett a párt könyvkiadójának igazgatója. 1987. júliusban saját kérésére nyugállományba helyezték.